

Петровська Ю.Р.

к.арх., старший викладач,

Кафедра дизайну та основ архітектури, Інститут архітектури,
Національний університет «Львівська політехніка»

Кузьмич В.І.

старший викладач,

Кафедра дизайну та основ архітектури, Інститут архітектури,
Національний університет «Львівська політехніка»

ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН ІВАНОМ ЛЕВИНСЬКИМ У ПОЛІТЕХНІЧНІЙ ШКОЛІ

Іван Левинський у 1868 р., закінчивши Львівську реальну школу, та, отримавши схвальні рекомендації, поступає у вищу Технічну академію на будівельний відділ. Тут, під керівництвом кваліфікованих спеціалістів, опановує основи архітектурного мистецтва та формується як архітектор, будівничий, науковець та громадський діяч. Велику роль у його житті під час навчання відіграли відомі архітектори Галичини Юліан Захарієвич, Леонард Марконі, Володимир Нагірний та інші. Іван Левинський з відзнакою закінчує технічну академію (1874 р.) та одержує диплом. Виявивши неабиякі здібності в ході навчання, він отримав право залишитись в подальшому на викладацькій роботі при Академії на Відділі будівництва[1].

У 1902 р. Іван Левинський очолює одну із найперспективніших кафедр при будівельному факультеті Політехнічної школи – кафедру утилітарного будівництва. Створення кафедри було вимогою життя, пов'язаною з появою на початку ХХ століття нових типів споруд. Як педагог, Іван Левинський користувався пошаною і любов'ю студентів, бо щиро ставився до своїх вихованців. У 1903 р. колегія професорів Політехнічної школи іменує його професором відділу будівництва[2]. З 1908 р. Іван Левинський займає посаду звичайного професора. В міру того, як кафедра утилітарного будівництва стає однією з найкращих в політехніці, зростає авторитет її керівника. Закономірним виявом визнання ролі І. Левинського як педагога і організатора освіти стало обрання в 1912 і 1913 навчальних роках деканом відділу будівництва[3].

У 1902-1909 н.р. навчальних планах Політехнічної школи зазначені навчальні дисципліни, котрі викладав Професор І. Левинський[4]:

Будівництво утилітарне (щотижня 4 год лекцій та 8 годин рисунку в обох півріччях) (1904-1906 н.р.; 1907-1908 н.р.). В програмі курсу було

передбачено вивчення загального використання будинків з погляду на технічну гігієну та детальне використання будівлі враховуючи розміри, стадію будівництва та ситуаційне розташування. Загальне проектування, приблизний кошторис, детальне проектування житлового будинку, орендованих приміщень, готелів, закладів, шкіл, бань, урядових будівель. Проектування станційних будівель залізничних колій, будівель морських портів, будівель поштових відділень, телеграфу та телефонних кабін. Виконання будівельних робіт, керівництво будовою, детальний кошторис та виробництво будівельних матеріалів.

Будівництво колій (щотижня 2 год лекцій та 4 годин рисунку в літньому півріччі) (1904-1906 н.р.). В програмі навчальної дисципліни було передбачено вивчення загального використання будинків з погляду на технічну гігієну, загальне проектування та попередній кошторис, детальне проектування виробничих будівель, палаців, котелень, фабрик, магазинів.

Будівництво сільське (1909-1910 н.р.).

Енциклопедія будівництва (щотижня 2 год лекцій 3 год рисунку в зимовому півріччі; 2 год лекцій 6 год рисунку в літньому півріччі). Використання простору: внутрішні комунікації, протипожежне забезпечення, запобіжні заходи при надзвичайних ситуаціях, гігієна будинків, каналізація, опалення та вентиляція, конструкції будинків. Проектування гуртожитків, цехів і магазинів. Виконання будівельних робіт та авторський нагляд, кошторис будівництва.[5]

За свою діяльність у стінах Політехніки виховав цілу плеяду відомих українських і польських будівничих і архітекторів, серед яких Т. Обмінський, О. Лушпинський, М. Ковальчук[6]. Створив наукову архітектурну школу, підготував чимало талановитих українських архітекторів, сам був взірцем архітектора. Як науковець і педагог розробив власну систему підготовки інженерних кадрів, сприяв розвитку науково-технічних досліджень, був одним із організаторів інженерного руху в Галичині, новатором української технічної освіти, засновником та членом українських технічних і культурних товариств. І. Левинський опікувався саме студентами останніх років навчання. Під керівництвом професора вони формувались як професіонали, які проходили практику в його проектно-будівельній фірмі. Високий рівень професійної активності в крайовому будівельному промислі свідчив, що набір студентів на будівельний відділ Львівської політехніки постійно зростав, якщо в перші роки існування відділу на ньому навчалось близько 20–30 студентів, то в середині 1900-х 100 осіб, а напередодні 1914 р. – майже 250 студентів.

Наприкінці 1989 року у Львівському політехнічному інституті на архітектурному факультеті засновано премію імені Івана Левинського. Її отримували студенти архітектурних відділів за найкращу розробку архітектурних споруд та інтер'єрів, виконаних у національному

українському стилі.

Література:

1. Нога О. Іван Левинський: архітектор, підприємець, меценат / О. Нога. – Л. : Центр Європи, 2009. – 192 с.
 2. Czasopismo Techniczne. – Lwow, 1909. - s. 238
 3. Жук І. Архітектура Львова кінця XIX - початку XX століть: спадщина Івана Левинського та його фірми. «Галицька брама», Ч. 3,4,6, 7,9, 1994-1995 рр.
 4. Державний архів Львівської області. Ф.27 Высшая политехническая школа во Львове. 1877-1921. Оп. 2. Спр.1044. Program szkoły politechnicznej we Lwowie na rok naukowy 1904-1905, арк. 30-32.
 5. Держархів Львівської обл. Ф. 27 Высшая политехническая школа во Львове. 1877-1921 гг. Оп. 2. Спр. 1337. Program szkoły politechnicznej we Lwowie na rok naukowy 1909-1910 (XXXVIII), 40 арк.
 6. Нога. Іван Левинський. Художник, архітектор, промисловець, педагог, громадський діяч / Вид-во «Основа»: Львів, 1993. – 76 с.
-

Petrovska Yu.

PhD, senior lecturer,
Department of Design and Architecture Fundamentals,
Institute of Architecture,
Lviv Polytechnic National University

Kuzmych V.

senior lecturer,
Department of Design and Architecture Fundamentals,
Institute of Architecture,
Lviv Polytechnic National University

TEACHING EDUCATIONAL DISCIPLINES BY IVAN LEVINSKI IN POLYTECHNIC SCHOOL

Ivan Levinsky in 1868, after graduating from the Lviv real school, and after obtaining approvals, enters the higher technical academy for the construction department. Here, under the guidance of qualified specialists, mastering the foundations of architectural art and being formed as an architect, builder, scientist and public figure. Famous architects of Galicia Julian Zakhariievich, Leonard Marconi, Volodymyr Nagirny and others played an important role in his life during his studies. Ivan Levinsky graduated with

honors from the technical academy (1874) and received a diploma. Having discovered outstanding abilities in the course of studying, he received the right to remain in further academic work at the Academy at the Department of Construction.[1]

In 1902, Ivan Levinsky headed one of the most promising departments at the Faculty of Civil Engineering, Polytechnic School — Department of Utilitarian Construction. Creation of the department was a requirement of life associated with the emergence in the early twentieth century of new types of buildings. As a teacher, Ivan Levinsky enjoyed the respect and love of students, because he sincerely treated his pupils. In 1903 the College of Professors of the Polytechnic School named him a professor of construction.[2] Since 1908, Ivan Levinsky has been a regular professor. As the department of utilitarian construction becomes one of the best in the field of engineering, the authority of its leader increases. Logical recognition of the role of I. Levinsky as a teacher and organizer of education was the election in 1912 and 1913 academic years, the dean of the construction department.[3]

In 1902–1909 The curriculum of the Polytechnic School includes the academic disciplines taught by Professor I. Levinsky:[4]

Construction utilitarian (weekly 4 hours of lectures and 8 hours of drawing in both semesters) (1904–1906, 1907–1908). The program included studying the general use of buildings in terms of technical hygiene and detailed use of the building taking into account the size, construction stage and situational location. General design, estimated budget, detailed design of a residential building, leased premises, hotels, institutions, schools, baths, government buildings. Design of station buildings of railway tracks, sea port buildings, post office buildings, telegraph and telephone booths. Construction work execution, management of the structure, detailed estimates and production of building materials.

Construction of the tracks (weekly 2 hours of lectures and 4 hours of drawing in the summer semester) (1904–1906). The curriculum included studying the general use of buildings in terms of technical hygiene, general design and preliminary estimates, detailed design of industrial buildings, palaces, boiler houses, factories, and shops.

Construction of the village (1909–1910).

Encyclopedia of construction (weekly 2 year lectures 3 hours drawing in the winter semester, 2 lectures 6 year drawing in the summer semester). Use of space: internal communications, fire suppression, emergency measures, house hygiene, sewerage, heating and ventilation, building designs. Design of dormitories, shops and shops. Realization of construction works and author's supervision, construction estimates.[5]

For his activities in the Polytechnic, he trained a whole galaxy of famous Ukrainian and Polish builders and architects, including T. Obminsky, O. Lushpinsky, M. Kovalchuk[6]. He created a scientific architectural school,

prepared many talented Ukrainian architects, and was himself an example of an architect. As a scientist and teacher, he developed his own engineering training system, contributed to the development of scientific and technical research, was one of the organizers of the engineering movement in Galicia, an innovator of Ukrainian technical education, the founder and member of the Ukrainian technical and cultural societies. I. Levinsky took care of the students of recent years of study. Under the direction of the professor they were formed as professionals who were practicing in his design and construction firm. The high level of professional activity in the regional construction industry testified that the students' number at the construction department of the Lviv Polytechnic was steadily increasing, if in the first years of the department there were about 20–30 students, then in the middle of 1900 there were 100 people, and on the eve of 1914 — almost 250 students.

At the end of 1989, the Lviv Polytechnic Institute awarded the Ivan Levynsky Prize to the Faculty of Architecture. It was received by students of architectural departments for the best development of architectural buildings and interiors, executed in the national Ukrainian style.

References:

1. Noha O. Ivan Levynsky: architect, entrepreneur, philanthropist / O. Nogha. — L.: Center of Europe, 2009. — 192 s.
2. Czasopismo Techniczne. — Lwow, 1909. — s. 238
3. Zhuk I. Arkhitektura L'vova kintsya XIX — pochatku XX: spadshchyna Ivana Levyns'koho ta yoho firmy. «Halyts'ka brama», CH. 3,4,6, 7,9, 1994–1995 pp
4. State Archives of Lviv region F.27 The highest polytechnic school in Lviv. 1877–1921. Op. 2. Spr. 1044. Program szkoły politechnicznej we Lwowie na rok naukowy 1904–1905, ark. 30–32.
5. State Archives of Lviv region F. 27 The highest polytechnic school in Lviv. 1877–1921 hh. Op. 2. Spr. 1337. Program szkoły politechnicznej we Lwowie na rok naukowy 1909–1910 (XXXVIII), 40 ark.
6. Noha. Ivan Levinsky Artist, architect, industrialist, educator, public figure / View of «Osнова»: Lviv, 1993. — 76 p.